

på 10 mio. kr. til en øget behandlingsindsats. Pengene skal bruges til at yde tilskud til initiativer, der kan udvikle og målrette tilbud til unge under 18 år med meget alvorlige misbrugsproblemer. Det drejer sig bl.a. om nye arbejdsmetoder, styrkelse af den faglige viden, relevante døgentilbud og forbedrede handleplaner. Inden satspuljeforhandlingerne for 2005 opgøres søgningen til puljen med henblik på en vurdering af den fremtidige indsats. Disse forbedringer af indsatsen over for stofmisbrugere er positive, men naturligvis ikke tilstrækkelige.

Umiddelbart er vi hos Kristendemokraterne meget positive over for dette forslag og ville gerne uden videre sige, at vi straks støtter det, for der er naturligvis behov for en behandlingsgaranti for unge under 18 år lige så vel som for alle over 18 år, måske et endnu større behov for unge under 18 år.

Vi ved jo, at et stofmisbrug ofte er symptom på, at der ligger andre problemer til grund i den unges liv. Det kan være incest, mobning, skoleproblemer, familieproblemer osv. osv. Det er vigtigt, at den unge så hurtigt som muligt får løst disse problemer, så vedkommende kan komme i gang med uddannelse eller job og fungere igen ligesom andre unge. Vi ved også, at jo længere tid der går i et misbrug, jo sværere er det at komme ud af det. Så alle grunde taler for, at man tager så tidligt fat som muligt og gerne før de 18 år.

Jeg har selv været vidne til, at en leder af et værested for stofmisbrugere og andre socialt udsatte har fortalt, at hun flere gange har været med unge under 18 år hos myndighederne for at bede om behandling, men har fået det svar, at den unge misbruger, der ønskede behandling, kunne komme igen, når vedkommende var fyldt 18 år. Altså måtte den unge, måske 16-17-årige, ud på gaden igen og fortsætte sit misbrug indtil det fyldte 18 år, og det er simpelt hen uanstændigt. Man begrundede det med, at behandlingsgarantien jo først gælder fra 18 år. Det er uhen-sigtsmæssigt, og det er uacceptabelt. Derfor er det også, at vi i satspuljekredsen har aftalt at gå videre med sagen i forhandlingerne til efteråret.

Kl. 22.20

Hvor man står i øjeblikket, og hvor langt man er med at vurdere søgningen til puljen, ville jeg egentlig gerne have et overblik over, og det vil jeg bede ministeren om at give os i udvalget.

Jeg ville egentlig gerne sige ja øjeblikkelig til det her forslag og sige, lad os gennemføre det nu og her, men jeg tror, at vi er nødt til at vente, til

vi kommer til satspuljeforhandlingerne med at beslutte endeligt, hvad præcis der yderligere skal gøres, for da vil vi have et bedre overblik over hele indsatsen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak for det. Ordfører for forslagsstillerne, fru Karen Jespersen.

Karen Jespersen (S):

Tak til fru Tove Videbæk for en meget fin og indsigtfuldt formuleret ordførertale, som jeg synes tog meget godt fat i problemerne.

Jeg synes faktisk, at debatten har vist en opmærksomhed og en vilje fra alle ordførerne til at se det her problem og også en erkendelse af, at vi er nødt til at gøre noget mere ved det.

Så er der måske nogle, der vil sige, jamen det lå der i forvejen, og så vil jeg svare: Nej. Men det er i hvert fald rart, at vi her har fået en fælles opmærksomhed på, at der er brug for at gå videre. Det bliver jo lidt diskussionen om hønen og ægget, hvor vi siger, at vi godt alle sammen kan se, at der mangler pladser, men vi kan ikke lave pladserne, før vi ved noget mere om, hvad indholdet skal være i de pladser, og det er jeg selvfølgelig helt med på. Men omvendt er det også vigtigt at få fokus på, at der også kan være behov for en behandlingsgaranti og en forankring for dem under 18 år.

Så er det jo fuldstændig rigtigt, som mange ordførere har sagt, at det ikke skal være i det samme system som de voksne, men fordi det er forankret det samme sted, er det jo ikke ensbetydende med, at det er samme tilbud. Det er jo fuldstændig rigtigt, men vi står over for et problem, og jeg må erkende, at der synes jeg heller ikke selv, at jeg har bidraget tilstrækkeligt til at sørge for at få givet nogle tilbud til de unge mennesker, hvor det sådan indimellem i hvert fald stikket hovedet frem, at vi har at gøre med et ret stort problem.

Her til aften var der i tv-aviserne indslag om, at den anmeldte vold er steget med 30 pct. siden 1988, og man angav, at det i vidt omfang var unge, der begik den vold under påvirkning af alkohol og stoffer. Det siger jo lidt om, hvor omfattende et problem det er, og hvilke konsekvenser det har.

Det, som flere ordførere også har peget på, nemlig at det ikke kan ses isoleret, er jo også hundrede procent rigtigt, og denne her beskrivelse af, at hvis unge kommer i gang med et arbejde eller en uddannelse, så får de et andet per-